

לכאורה נראה שזה דוקא בדברים שהאם חייבת לעשותם לאב, אבל בשאר דברים — האב והאם שוים (עפ"י פתחי תשובה). וכן נראה שאם רצון אחד מההורים שיעשה דבר מה, ורצון השני שיימנע מעשייתו — שב ואל תעשה עדיף (עפ"י חזון איש).
נתגרשה — שניהם שוים.
מי שאביו ואמו משרתים אותו, מכינים מאכלו ומוזגים לו שתייתו — יקבל מהם. ואם היה אביו בן-תורה — אין לו לקבל ממנו, שלא תיחלש דעתו מכך.
מסופר בירושלמי על אמו של רבי ישמעאל שכאשר היה חוזר מבית המדרש היתה רוחצת את רגליו ושותה את המים. משסרב בדבר וקבלה עליו לפני חכמים, צוו לו שיניחנה לעשות רצונה, כי רצונה זה הוא כבודה. (מובא בתוס').

דף לא

- סב. א.** אלו מאמרים בעניני מורא שמים ויראת חטא מובאים בסוגיא?
ב. מי גדול ממי, המצווה ועושה או זה שאינו מצווה ועושה?
א. אמר רבי יצחק: כל העובר עבירה בסתר כאילו דוחק רגלי שכינה...
אמר רבי יהושע בן לוי: אסור לאדם שיהלך ארבע אמות בקומה זקופה. וכל העושה כן כאילו דוחק רגלי השכינה (ברכות מג): שנאמר מלא כל הארץ כבודו.
יכפוף ראשו מעט, ולא ילך בקומה זקופה וגרון נטוי. ושיעור הזקיפה — כל שלא יוכלו עיניו לראות למטה בסמוך לרגליו. אבל לא יכוף קומתו או ראשו יותר מדאי אלא במידה בינונית, בכדי שיראה את הבא כנגדו ללא זקיפת העינים למעלה יותר מדאי. (שו"ע הגר"ז ב,ה עפ"י סוטה כב: רמב"ם דעות ה. וע' בספר 'ועלהו לא יבול' ח"א 7).
רב הונא בריה דרב יהושע לא הלך ארבע אמות בגילוי הראש, אמר: שכינה למעלה מראשי.
א. אפילו בבית מקורה אין לילך בגילוי ראש [והיו קהילות שנהגו הטר בדבר]. ומדת חסידות אף בפחות מד' אמות, ואפילו כשישן בלילה. וכתב הט"ז שבזמנינו אסור להיות בגילוי הראש מן הדין אפילו כשיושב בביתו.
כשמנקה ראשו וכד' אין צריך לכסות.
נכון להרגיל את הקטנים בכיסוי הראש. (עפ"י: משנה ברורה ב,ו מאחרונים, ובאה"ל שם; אגרות משה א, ועוד. נראה שבשינה על מטתו מן הדין מותר אף להט"ז, שאין בזה משום 'בחקותיהם'. ע"ש ובמשנ"ב סקי"ב).
ב. במה מכסים — הפרי-מגדים כתב שאין מועילה הנחת יד האדם על ראשו כשהולך ד' אמות תחת אויר השמים, אבל במקום מקורה מועילה הנחת יד. [אך לא בעת אמירת ברכות או לימוד תורה].
פאה נכרית, אפלו נמצא בד תחתיה יש לאסור מפני מראית העין. ויש מקילין. (עפ"י משנ"ב שם ס"ק יא יב. וכתב שיש מקילים בכיסוי היד בשעת הדחק. ונראה שהוא הדין לדעה זו בזמן הלימוד).
ג. גודל הכיסוי — לדינא די בכיסוי מיעוט הראש, כל שנחשב לבני אדם שראשו מכוסה. וכן לענין אמירת ברכה. והרוצה לחשוש לדעת יחיד, יחמיר בכיסוי רוב הראש. (אג"מ א,א)
ד. אין נראה כלל ללמד תורה לאנשים גלויי ראש. (יגדיל תורה קסה. וראה בספר 'ועלהו לא יבול' ח"א סעיף 5 שיש מקום להקל בנסיבות מיוחדות).